

Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO.

Why Sweden and Finland Should Not Join NATO:

Speech by Ulf Sandmark, chairman, Schiller Institute in Sweden, May 25, 2022

Præsentation på Schiller Instituttets seminar "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, ikke for en styrkelse af de geopolitiske blokke" den 25. maj 2022.

På vegne af Schiller Instituttet i Sverige, som er medvært for dette seminar, vil jeg gerne byde alle velkommen og især takke de talere, der er kommet før mig, for deres fremragende præsentationer.

Jeg vil forsøge at besvare spørgsmålet: "Hvorfor bør Sverige og Finland ikke tilslutte sig Nato?"

Faktisk var ansøgningerne om at blive medlem af Nato unødvendige, uforsvarlige og vanvittige. De var unødvendige ansøgninger, fordi der ikke var nogen trussel mod Sverige eller Finland. Rusland havde travlt på andre fronter, og der var ingen hensigt om at angribe vores lande.

De var uforsvarlige, fordi de øger truslerne mod Rusland i strid med OSCE-traktaten, især princippet om inklusiv sikkerhed, som betyder, at man ikke må øge sin egen sikkerhed på bekostning af andres sikkerhed i henhold til traktaten, og det er faktisk også i overensstemmelse med FN-traktaten. Det var også uforsvarligt, fordi vi nu har etableret en

konfrontations linje i Nordeuropa. Under Den kolde Krig var der tidligere en meget stærk konfrontationslinje på kontinentet med store hære, der stod over for hinanden i Tyskland m.m.. Nu vil vi få den samme konfrontationslinje i Nord, hvilket gør det til et ustabil område. Hele Østersøen vil blive blokeret med en amerikansk politik kaldet 2A/AD, "Area Denial"-politikken, som nu diskuteres i det svenske Krigsvidenskabelige Akademi.

Ansøgningerne var vanvittige, for det vi har nu er en absolut, enorm nuklear provokation, muligvis en omvendt Cuba-krise med Sverige og Finland placeret så tæt på Rusland og især deres baser for atomubåde i Arktis. Allerede nu er det tilladt for B-52 strategiske bombefly at flyve ind i svensk luftrum i henhold til værtslands-aftalen med Nato. Jeg vil gerne dele dette billede fra den 18. februar

der viser en amerikansk B-52 Stratofortress fra Bomber Task Force, som eskorteres af svenske kampfly over Sverige. Ved denne lejlighed var der ikke kun én B-52, men to. Hver af dem kan bære 12 Tomahawk-missiler, der kan have atomare sprænghoveder. Det betyder, at disse B-52, der flyver fra Storbritannien ind i svensk luftrum, fra svensk territorium på få minutter kan tilintetgøre 24 russiske byer. Det var en enorm provokation. Det var faktisk på samme tidspunkt, som den ukrainske hær øgede beskydningen af Donbass med tredive gange.

Som Jan Öberg havde mistanke om, var det et planlagt angreb for at få Sverige ind i Nato. Det var som et bagholdsangreb. Den svenske tidligere forsvarsminister Sven Tolgfors har i en bog (2016) skrevet, at man kunne forvente, at en sikkerhedskrise ville kunne ændre den svenske Nato-politik. I en sikkerhedskrise skal vi være forberedt på at gøre det rigtig hurtigt.

Vi kan også se, hvordan det er kommet i stand. Bare få uger med frygt og hysteri ændrede Finland og Sverige sig. Dette pludselige skift er stadig et chok for især den svenske befolkning. Det, der var sandt for to måneder siden, er nu

forkert. For to måneder siden sagde statsminister Magdalena Andersson: "Et svensk Nato-medlemskab ville destabilisere regionen". Nu skulle svenskerne omprogrammeres af presset fra massemedierne.

Som svenskerne har for vane, at være "de bedste i klassen", der mestrer den type "gruppetænkning", som Jan Öberg ligeledes nævnte. Nu forventes det, at Sverige vil være "den bedste i klassen" til krig mod Rusland og Kina. Vi befinder os i en enorm identitetskrise blandt svenskerne og især blandt de socialdemokratiske vælgere.

Tyrkiets modstand mod at tillade medlemskab for de nye ansøgere er et eksempel på den manglende suverænitet i Nato. USA skal nu "løse" problemet. Hvor er den så højt besungne frihed og suverænitet, som Nato skal forsvare, blevet af? Svenskerne er chokerede over at se, hvordan Tyrkiet behandles nu, hvor USA formodes at lægge pres på deres beslutning.

Faktisk forsvarer Tyrkiet nu den svenske og finske suverænitet mere end vores regeringer. Forhåbentlig vil flere NATO-medlemslande tilslutte sig Tyrkiet. Det vil i det mindste give os mere tid her til at stoppe dette vanvid. Ved at blokere vores Nato-ansøgning forsvarer Tyrkiet hele Nato og verden mod en omfattende atomvåbenkrise. Tyrkiet er faktisk den voksne person i rummet ved at organisere fredsforhandlingerne mellem Rusland og Ukraine, hvilket Sverige og Finland burde have koncentreret deres diplomatiske indsats om i stedet for at tilslutte sig Nato!

Men Sverige og Finland bør tage sine skæbner i egne hænder. Vi skal genetablere vores tidligere fælles mission for fred og økonomisk udvikling. Vi bør deltage i etableringen af en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer, som erstatter geopolitik og storfinansens plyndring af vores nationer. Nato har kørt os over. Sammen med andre nationer i verden kan vi nu gøre Nato forældet og begrave det.

Det første skridt for Sverige og Finland bør være at slå sig sammen med Italiens premierminister, Mario Draghi, som netop har fremsat et fredsforslag for Ukraine. Denne form for internationalt samarbejde kunne også få Tyrkiet til at presse på for at få fred i stedet for krig.

For det andet er vi nødt til at inddrage den økonomiske dimension, fordi det kan være afgørende for hele Sveriges og Finlands beslutning om ikke at blive medlem af Nato. Hele Europa er nødt til at imødegå sanktionernes økonomiske chok. Det er en neoliberal chokterapi på steroider, der kaster befolkningerne direkte ud i elendighed. Sanktionerne er [ikke til for at hjælpe Ukraine, men er] en ondsindet plyndring for at frigøre de finansielle gældsbobler på ryggen af befolkningen, industrien og middelklassen, hvilket gør millioner af mennesker i Vesten fattige og medfører massiv sult i udviklingslandene.

Faktisk vil den udplyndring i krigstiden, som de vil foretage ved at aflaste den finansielle boble, være meget større end den udplyndring, som det militærindustrielle kompleks foretager, og lige så uproduktiv.

Det vi har, er de fire love, som Lyndon LaRouche har foreslået for at standse denne chokterapi. Vi bør stoppe centralbankernes pengetrykning for at redde det svigtende finanssystem. Vi bør indføre en Glass/Steagall-bankopdeling for at kunne nægte at betale for spekulationsboblerne. Med en adskillelse af bankerne vil vi være i stand til at genetablere bankerne som banker for produktiv kredit. Derefter kan vi oprette en nationalbank for udvikling, der udsteder produktive kreditter.

Helga har allerede peget på denne politik. Jeg vil gerne fremhæve den igen, fordi den kunne være det absolutte centrum for modstanden mod krigspolitikken og Nato-ansøgningerne. Det, vi har brug for nu, er forordninger til at håndtere nødsituationer med hensyn til fødevarer, energi og

elektricitet. Vi plejede at have et reguleret elektricitetssystem her i Sverige med en meget billig og sikker strømforsyning. Det kan vi vende tilbage til. Vi kan vende tilbage til regler for fødevareforsyningen, for landbruget og industrien, der er forbundet med fødevareproduktionen, og for energien, faktisk for hele økonomien.

Det vigtige er princippet om, at mennesket kommer først, at beskytte produktionen og boligerne. I denne krise vil mange mennesker miste deres job, fordi virksomheder vil gå konkurs. Mange mennesker vil miste deres hus, fordi de vil få problemer med at betale deres renter i en galopperende inflation. Det, vi har brug for, er en fastfrysning af huslejer og gældsbetalinger. Det er nødvendigt for at beskytte befolkningen og produktionen. Vi er nødt til at investere i den mest avancerede teknologi med høj energitæthed for at øge produktiviteten. Dette er at bekæmpe inflationen på den rigtige måde.

Vi har nu en situation i Sverige, hvor halvdelen af den svenske befolkning er vred over det svenske etablisementets og regeringens forræderi. Der afholdes et valg den 11. september. Der bør ske store forandringer her, som må og kan blokere for Nato-medlemskabet og modstå krigsfremstødet mod Rusland og Kina!

Vi har denne mulighed nu for at udnytte den opstandelse i befolkningen, der skyldes den økonomiske krise, til at stoppe ansøgningen om Nato-medlemskab. Så dette er vores store chance nu.

Vi bør stræbe efter at arbejde for dette, og Sverige og Finland bør stræbe efter ikke at være bedst i Nato-klassen for krig og økonomisk plyndring, men bedst i klassen for fred og udvikling!

Tak! Det var det, jeg ønskede at sige.

English:

Presentation to the seminar "We Need a New Security & Development Architecture, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs". (<https://youtu.be/G5Xkq-xfFgQ?t=8779>)

Thank you,

On behalf of the Schiller Institute in Sweden, being the co-host of this seminar, I would like to welcome everyone and especially thank the speakers ahead of me for their excellent presentations.

I will try to answer the question: "Why Sweden and Finland should not join Nato?"

Actually, the applications to join Nato were unnecessary, reckless and insane. They were applications unnecessary because there was no threat to Sweden or Finland. Russia was busy on other fronts and there was no intention to attack our countries.

They were reckless because they are increasing the threats to Russia in violation of OSCE treaty, especially the principle of inclusive security which means that you are not allowed to increase your security at the cost of other's security according to the treaty, actually this is also according to the UN treaty. It was also reckless, because we now have established a line of confrontation in the North of Europe. There used to be in the Cold War a very strong confrontation line on the Continent with big armies standing against each other in Germany and so on. Now we will have the same confrontation line in the North making it an area of instability. The whole Baltic Sea will be blocked with an American policy called 2A/AD, the "Area Denial"-policy, which is now discussed in the Swedish Royal Academy of War Sciences.

The applications were insane because what we have now is an

absolute, immense nuclear provocation possibly a Cuban missile crisis in reverse with Sweden and Finland positioned so close to Russia and especially their bases for the nuclear submarines in the Arctic. Already now B-52 strategic bombers are allowed into Swedish airspace according to the Host Nation Agreement with Nato. I would like to share this picture from February 18th

showing U.S. a B-52 Stratofortress from the Bomber Task Force being escorted by Swedish fighter planes over Sweden. On this occasion there was not only one B-52, but two. Each one of them can carry 12 Tomahawk missiles that could have nuclear war heads. It means, that these B-52 flying from Great Britain into Swedish airspace could, from Swedish territory within minutes, extinguish 24 Russian cities. It was a huge provocation. It was actually the same time, as the increase of the shelling by thirty times in Donbass by the Ukrainian army.

As Jan Öberg suspected, it was a planned attack to bring Sweden into Nato. It was like an ambush. The Swedish former Minister of Defense, Sven Tolgfors, has written in a book (2016) that a security crisis could be expected to shift the Swedish Nato policy. In a security crisis we must be prepared to make it really swift.

We can also see how it came about. Just in few weeks out fear and hysteria Finland and Sweden shifted. This sudden shift is still a shock to especially the Swedish people. What was true two months ago, is now false. Two months ago, Prime Minister Magdalena Andersson said: "A Swedish Nato membership would destabilize the region". Now the Swedes are supposed to be reprogrammed by the mass media pressure.

As the habit of the Swedes are to be "the best in the class" as master the type of "Group think", which Jan Öberg also mentioned. Now it is expected that Sweden will be "the best in the class" for war against Russia and China. We are in a huge identity crisis among Swedes and especially among the social

democratic voters.

Turkey`s opposition to allow membership to the new applicants, sets an example of the lack of sovereignty in Nato. The US is now supposed to “fix” the problem. Where is the so much heralded freedom and sovereignty, which Nato is supposed to defend? The Swedes are shocked to see the treatment of Turkey now, when the US is supposed to put pressure on their decision.

Actually, Turkey is now defending the Swedish and Finnish sovereignty more than our governments. Hopefully, more Nato member nations will join Turkey. It will at least give us more time here to stop this insanity. By blocking our Nato-application, Turkey is defending all of Nato and the world against a huge nuclear weapons crisis. Turkey is actually the grown up in the room, in its organizing the peace negotiations between Russia and Ukraine, something Sweden and Finland should have concentrated its diplomatic efforts on, instead of joining Nato!

However, Sweden and Finland should take our destiny in our own hands. We must reestablish our former common mission for peace and economic development. We should take part in the establishing a new architecture for security and development for all nations, replacing geopolitics and the robbery by high finance against our nations. Nato has run us over. Together with other nations in the world, now we can make Nato obsolete and bury it.

The first step for Sweden and Finland should be to team up with Italy`s Prime Minister, Mario Draghi, who has just put forward a peace proposal for Ukraine. This kind of international cooperation could also pull in Turkey to put pressure for peace instead of war.

Secondly, we need to bring in the economic dimension because this could decide the whole process of Sweden and Finland not

to join Nato. All of Europe need to counter the sanction economic shock wave. It is a neoliberal shock therapy on steroids, throwing the peoples directly into misery. The sanctions are [not there to help Ukraine but are] an evil looting to unload the financial debt bubbles on to the back of the population, industry, middle class making millions in the West poor, bringing massive starvation to developing nations.

Actually, the war-time looting they will do, by unloading the financial bubble, will be much bigger than the looting being done by the Military Industrial Complex, and as unproductive.

What we have, are the Four laws proposed by Lyndon LaRouche to halt this shock therapy. We should stop the Central Bank money printing for bailing out the failing financial system. We should implement a Glass Steagall bank separation to be able to refuse paying the speculation bubbles. With bank separation we will be able to reestablish banks as banks for productive credit. Then we can establish a National bank for development, issuing productive credit.

Helga pointed already to this policy. I want to point to it again because this could be the absolute center of the resistance to the war policy and the Nato applications. What we need now are regulations to address emergencies of food, energy, electricity. We used to have a regulated electricity system here in Sweden with a very low cost and secure power supply. We can go back to that. We can go back to regulations for the supply of food, for farming and the industry hat is connected to the food production and for the energy, actually for the whole economy.

What is important is the people first principle, to protect production, protect housing. In this crisis many people will lose their jobs because businesses will go out of business. Many people will lose their houses because they will have difficulties to pay their interest in a run-away inflation. What we need, are the freezing of rents and debt payments.

This is necessary to protect the people and the production. We need to invest in the most advanced technology with high energy density to increase productivity. This is to fight inflation the real way.

We have a situation now in Sweden where half the Swedish population are angry over the betrayal by their establishment and government. There is an election coming on September 11. There should be huge changes here that can and must block the Nato membership and resist the war drive against Russia and China!

We have this opportunity now to use the uproar in the population because of the economic crisis, to stop the Nato membership application. So this is our big chance now.

We should strive to work for this and Sweden and Finland should strive for not being best in the Nato class for war and financial looting, but the best in class for peace and development!

Thank you! That is what I wanted to say.

Videoer fra vores musikalske dialog mellem kulturer koncert den 27. juni 2018 i København

Se videoerne her.

Succesrig Bælte & Vej-seminar i Stockholm

Successful Belt and Road Seminar in Stockholm

On Wednesday morning, May 30th, 2018, the Schiller Institute hosted a seminar together with China's Chamber of Commerce in Sweden, China Eastern Airlines, supported by: Embassy of China in Sweden, China Cultural Center and in cooperation with: China Sweden Business Council.

It was very successful with the Chinese Ambassador speaking, together with the Ambassador of Pakistan, and the Chargé d'Affaires from South Africa as well as with Stephen Brawer, Hussein Askary and other prominent speakers. Jason Ross opened and moderated the seminar which was attended by 83 participants from embassies, industry, institutions including from the Foreign Ministry. Media were represented by Chinese media and a journalist from the largest Swedish tabloid. A number Schiller Institute contacts participated. The title of the seminar was "The Significance of China's Belt and Road Initiative for World Economic Development."

After the Chinese Ambassador, Stephen Brawer made a presentation including a strong attack against geopolitics and "the modern form of the British Empire." The topic of his speech was: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics." As the seminar also had diplomats from Pakistan and South Africa it was made clear that the Belt & Road is not only about China but a global perspective.

Hussein Askary opened up the second panel with a speech about "The Potentially Transformative Impact of the Belt and Road

on Sweden, Europe and Third Parties.” He presented the work of the Schiller Institute to promote the New Silk Road since the early 1990s up to now. He was followed by managers of various companies from China and Sweden. The Deputy General Manager of Bank of China Stockholm Branch presented the impact of the B&R policies on today’s economy. Two Swedish consultants presented ways and means to develop business, esp. production and infrastructure between China and Sweden. Also the head of China Eastern Airlines, who sponsored the seminar, presented his expanding airline network between Europe and China/Asia.

In the first question period Ulf Sandmark called for Sweden to join the Belt & Road bringing up the model of Swedish Chinese industrial cooperation experience from the Volvo Cars success story, calling for extending this model of Swedish-Chinese innovative industrial cooperation to the BRI projects in Africa.

The seminar was a breakthrough from two standpoints. First that the Chinese deliberately are taking the gloves off by inviting the Schiller Institute to speak clearly about the British role of geopolitics as the ideology behind the hysterical attacks against the B&R from the Swedish establishment. Secondly the seminar was a breakthrough for the Schiller Institute in Sweden reaching out to very productive networks as well as establishment institutions who were present at the seminar.

Audience members were very open about saying they learnt something new about the B&R, which so far for most people, and especially institutions, has been misunderstood as some limited trade policy with China. The global, economic, cultural and scientific perspective in the new paradigm of B&R had been lacking in their understanding so far. Bringing in Africa in the focus, as the continent with an expected more than 2 billion population 2050 and as the coming motor of world economic growth, helped very much to widen the

perspective of the audience.

Stephen Brawer's speech: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics" started off with the World Land-Bridge map followed by a picture of Helga Zepp-LaRouche at B&R Forum in Beijing May 2017. He quoted President Xi Jinping at Boao Forum, April 2018: In a world aspiring for peace and development, the cold-war and zero-sum mentality looks even more out of place. ... To promote common prosperity and development in today's world, we have no choice but to pursue greater connectivity and integrated development." Contrasting that, Brawer presented the Halford Mackinder's Heartland theory. Bringing geopolitics into today with the example of Zbigniew Brzezinski who used Mackinder's map in his book from 1997. As an example for Sweden Brawer pointed to another neutral European nation, Austria, who has taken a clear stand against geopolitics and joined the B&R. Touching upon the philosophical East-West dialogue Brawer pointed to the deep influence of Confucius on the founder of the American republic: Benjamin Franklin. After a quote from President Xi Jinping speech at the UN, January 2017 "Towards a Community of Shared Future for Mankind," Brawer ended with the quotes from Krafft Ericke from the book the {Extraterrestrial imperative: From Closed to Open World}, 1971, about the limitless development potential of space.

In his speech the Pakistani Ambassador praised the development corridor China is building in Pakistan from the Chinese border to the Indian Ocean port of Gwadar. It will open up the landlocked neighbor countries in Central Asia and also provide a shortcut into China for the Maritime Silk Road, he explained.

The Chargé d'Affairs of South Africa rose to the occasion as a member of BRICS and took a global perspective and not just African. He brought up the whole historical colonial past by referring to the Bandung conference defining the relations between Asia and Africa.

In the Q&A of first panel the ambassadors and Brawer answered questions, where many of the points were sharpened.

This seminar came at a time where a massive mobilization in the media and think tank sector against the BRI, describing China as a new hegemon in the world. An unprecedented number of seminar have been and will be held around these days on the theme, and a new state-backed think tank, New Silk Road Observatory, will be established on June 4th, amid a lot of fanfare. The Schiller Institute Seminar is the only one with a positive and constructive tone. In answering questions, the Chinese Ambassador told the audience to ask the Schiller Institute if they had questions about the BRI, because they have the best knowledge of it. The effect on the audience was just that, as many persons said they wanted to invite the Schiller Institute for followups.

Den amerikanske hærs øverstkommanderende for Europa Ben Hodges bekymret over Ruslands »varme ånde« i Sverige

25. juli, 2017 – Den amerikanske hærs øverstkommanderende for Europa, generalløjtnant Ben Hodges, var i går i Sverige, hvor han oppiskede samme paranoide russofobi, som han gjorde i Østeuropa i sidste uge. »Rusland har ændret sikkerhedsmiljøet«, sagde Hodges til den svenske avis *Dagens*

Nyheter. »Vi er nødsaget til at reagere på dette, og ikke blot USA, men hele NATO. Landene nærmest bjørnen har historiske erfaringer. De føler bjørnens varme ånde – og de er de mest bekymrede.«

Hodges var i Sverige som forberedelse til Aurora 17-øvelsen, der finder sted i september, og som vil involvere 19.000 tropper, inkl. 1.435 soldater fra USA, 270 fra Finland, 120 fra Frankrig og mellem 40-60 fra hvert af landene Danmark, Norge, Litauen og Estland. »Aurora 17 er den første og største øvelse af sin art i mere end 20 år«, lød det fra Sveriges bevæbnede styrker.

Som respons på det anti-russiske hysteri, skabt af NATO, har Sverige været i gang med at genmilitarisere den svenske ø Gotland midt i Østersøen (øen var blevet afmilitariseret i 2005). »I har en meget vigtig, strategisk opgave her«, sagde Hodges. »Jeg tror ikke, der nogetsteds er en ø, der er vigtigere.«

Foto: Den amerikanske hærs øverstkommanderende for Europa, Ben Hodges, på besøg i Litauen. (Photo: AP Photo/Mindaugas Kulbis)

Sverige: Bankopdeling igen i front på det svenske Vänsterpartiets dagsorden

24. juli, 2017 (Stockholm) – I en lang kronik i *Svenska Dagbladet* i dag kræver Ulla Andersson, økonomisk talsperson for det svenske Vänsterpartiet, bankopdeling og en række forholdsregler for at begrænse de finansielle risici for svenske skatteborgere. Under overskriften, »Jättebanker sætter

Sverige i en riskfyld position« <https://www.svd.se/jattebanker-satter-sverige-i-en-riskfyld-position>, påpeger hun de fire store, svenske bankers enorme proportion i forhold til den svenske nationaløkonomi. »Sverige har en banksektor i en størrelse, som få andre lande har. Vi er på en tredjeplads, når man tager bankernes totale aktiver i betragtning i forhold til BNP. Kun Schweiz og Holland har større banksektorer«, skriver Andersson og påpeger, hvordan dette udgør en fare for beskæftigelsen, velfærden og statsfinanserne i tilfælde af en finanskris.

Andersson understreger, at, på trods af de nye EU-regler om bail-in, så er det skatteborgerne, der bærer hovedrisikoen. Landets fire store banker kontrollerer 70 % af al kredit og er »forbundet til hinanden ved at eje hinandens sikrede obligationer, hvilket betyder, at, hvis en af bankerne har problemer, kommer alle de andre automatisk ind i farezonen«. Det er ligeledes tilfældet, tilføjer hun, at den implicite garanti får bankerne til at vokse sig endnu større, da de låner billigere end andre banker på markedet. Ifølge Centralbanken sparer disse fire banker SEK26 milliard svenske kroner om året.

Andersson fremfører, at spørgsmålet drejer sig om »en banksektor af enorme proportioner i forhold til landets økonomi. Finansiell stabilitet må derfor altid være i fokus«. Hun kræver en bankopdelingslov og også en offentlig undersøgelse af bankstrukturer for at afgøre, hvordan den oligopole ('få udbydere') banksektor kunne brydes op. Andre forholdsregler kræves også, fremfører hun, for at begrænse risiciene i banksektoren.

I det seneste valg i 2014 satte Vänsterpartiet bankopdeling bag spørgsmålet om den præriebrand af privatiseringer af de svenske velfærds- og skolesystemer. (Dette blev sat på spidsen for nylig, da det i denne måned kom frem, at selv registrene over de hemmelige kørekort, inklusive i politi, militær og kontraspionagetjenester, blev outsourcet til IBM's kontorer i

Serbien, den Tjekkiske Republik og andre lavtlønslande i Østeuropa). Med denne artikel placerer Andersson igen bankopdeling i front og centrum af partiets dagsorden lige i rette tid, før stormløbet af en ny, international finanskrise sætter ind.

Foto: Vänsterpartiets Ulla Andersson kræver en bankopdelingslov i Sverige for at beskytte de svenske skatteborgere.

EIR for bankopdeling i større artikel, der fordømmer risiciene i Nordea Bank

31. maj, 2017 – Den svenske Nordea Bank overvejer at flytte sit hovedkvarter og registrering fra Sverige til enten Helsinki eller København. Nordea protesterer imod en stigning i bankens betalinger til bankafviklingsfonden, der skal dække bankers omstrukturering i en krise. Den svenske regering ønsker, at bankerne skal øge deres betalinger til denne fond for at gardere finanssystemet, men Nordea Bank søger lempeligere betingelser andetsteds.

I en lang artikel den 29. maj i en webbaseret finansavis, *Realtid.se*, diskuterer EIR's Ulf Sandmark og iværksætter og forfatter Mats Lonnerblad bankopdeling. Sandmark tog spørgsmålet om Nordeas gigantiske derivat-forretninger op. Overskriften på artiklen anklager Nordea Bank for at »overføre gigantiske finansielle risici til den svenske befolkning«. Sammenlignet med de risici, som Nordeas derivathandel påfører

det svenske samfund, er de forpligtelser, som staten påfører Nordea, mikroskopiske, siger han.

Artiklen bringer for første gang til den svenske offentlighed de italienske argumenter mod farerne ved derivaterne og de iboende farer i den kendsgerning, at fastlæggelsen af deres værdi overlades til banken selv, især mht. niveau-3-derivater. Medlem af EU-parlamentet Marco Zanni (fra Italien), såvel som også de italienske medier, har sat fokus på dette.

Artiklen slutter med bankopdeling – Glass-Steagall – som den foretrukne metode til gardering af banker og stater imod den overhængende bankkrise. Under Glass-Steagall er investeringsbankvirksomhed, til forskel fra kommerciel bankvirksomhed, ikke forsikret af staten. Ved at reducere risici i bankerne på denne måde, er der ikke behov for bankafviklingsfonden, og Nordea kunne blive i Sverige. <http://www.realtid.se/debatt/nordea-overlater-gigantiska-finansiella-risiker-pa-svenska-folket>

Foto: Nordeas hovedkontor i Stockholm.

Sverige deltager i Bælt & Vej Forum 14.-15. maj i Beijing

24. april, 2017 – En lille delegation på ministerplan fra Sverige vil deltage i Bælt & Vej Forum i Beijing 14.-15. maj, med infrastrukturminister Anna Johansson i spidsen. Delegationen er ikke koordineret med deltagere fra svensk industri, som blev inviteret særskilt af Kina. Og selv om Sverige er et stiftende medlem af AIIB og har deltaget i disse møder, så bærer regeringens synspunkt stadig præg af, af Bælt & Vej-projektet ikke er meget andet end et jernbaneprojekt.

Minister Johansson er fra Göteborg, hvor den store bilproducent Volvo Cars, der ejes af Kina, har udviklet en førsteklases udveksling af teknologi med Kina. At bringe de svenske underentreprenører af Volvo Cars ind i Silkevejsudviklingen, hvilket involverer infrastrukturkorridorer på det højeste, teknologiske niveau, ville direkte involvere en stor bid af svensk industri i alle regioner, så vel som også i nabolandene, i et samarbejde for at udvikle alle de industriparker, der er planlagt langs ruterne.

Schiller Instituttet vil advokere for, at den svenske regering fuldt ud koordinerer med svenske industrier, der skal deltage i Bælt & Vej Forum, med det formål at opgradere Sveriges deltagelse. Det ville ligeledes være passende, om statsminister Stefan Löfven stod i spidsen for delegationen.

Terrorangreb i Stockholm: Nice/Berlin/London-stil.

Schiller Instituttets Ulf

Sandmark:

Nu må Sverige samarbejde med de lande, der bekæmper terrorisme

10. april, 2017 – Terrorangrebet i Stockholms midtby fredag, den 7. april kl. 14:53, er den mest dødbringende, enkeltstående terrorhandling i Sverige og har efterladt landet

i chok og vrede. Foreløbig har fire mennesker mistet livet, med yderligere femten sårede personer. Chaufføren kappede en tung lastbil umiddelbart før angrebet og kørte omgående i høj fart 7 husblokke ned ad det tættest besøgte gågade-område, Drottninggatan, i Stockholm, indtil han brusede ind i stormagasinet Åhlens vindue. Han undslap scenen, men blev senere pågrebet i en forstad, hvor han var blevet genkendt ud fra fotos, der var taget af et kamera i undergrundsbanen. Ifølge svenske medier er angrebsmanden den 39-årige Rahmat Akilov, hvis ansøgning om asyl i Sverige blev endegyldigt afvist den 15. december, 2016, og han gik derefter under jorden for ikke at blive udvist. Han skal være fra Usbekistan.

Modus operandi i samme stil som Nice har fået politiet til at karakterisere angrebet som en terrorhandling. Tabloidavisen *Expressen* viderebringer nyheder fra de russiske medier *Ekho Moskvu*, *Politonline* og *Pravda*, om, at han skulle have været i kontakt med en person fra Tadsjikistan, der går under pseudonymet »Abu Fatyma«, på en ISIS-chatside, både før og efter angrebet, hvor han rapporterede om resultatet af sin udåd. På en jobansøgning havde han skrevet, at han var uddannet til at håndtere sprængstoffer. Han boede sammen med en gruppe usbekere i Sverige, der også er blevet hentet ind til afhøring. Én er blevet arresteret for at være med i udåden.

I en baggrundsdiskussion i går aftes på svensk Tv rapporterede en svensk radiojournalist, at der er mange usbekere i Sverige, pga. undertrykkelsen under den tidligere præsident Karimov. Det var problematisk at udvise dem tilbage til Usbekistan, sagde hun, da en gruppe, der for nylig blev udvist af Norge, blev taget af politiet direkte i lufthavnen og senere blev paraderet på Tv med tilståelser.

Sverige var i chok, men fuldt mobiliseret og årvågen. Indledningsvist afspærrede politiet, som en forsigtighedsforanstaltning i tilfælde af yderlige mulige angreb, hele den centrale del af byen, evakuerede togene og

undergrundsbanen og holdt dem lukkede til sent ud på aftenen. Først senere fik folk, der var spærret inde i forretninger og kontorer, lov til at forlade byen til fods. Hele regeringen og alle relevante myndigheder var i højeste alarmberedskab. Politistyrker var beordret ud for at beskytte alle offentlige steder og forretningsområder, og også undergrundsbanen. Befolkningen reagerede godt og hjalp hinanden. Strandede fodgængere fandt folk, der ville køre dem gratis, og folk åbnede deres hjem for at de kunne overnatte.

En anomali, som stort set ikke blev berørt af den i øvrigt nærmest nonstop mediedækning, var, at den 5.-6. april var de selv samme husblokke, der senere blev udsat for angrebet, underkastet en »antiterror-øvelse« med efterretningstjenesten og myndighederne. Dette forklarer, hvorfor alle de officielle personer med det samme vidste, hvad de skulle gøre, hvilket var en vigtig faktor i at bevare roen. Desværre var, pga. denne øvelse, en af Jersey-barriererne, der bruges til at forhindre uautoriserede køretøjer adgang til den pågældende gade, af en eller anden grund blevet fjernet og gav således lastbilen lettere adgang.

Statsministeren rejste omgående fra Vestkysten af Sverige, hvor han dagen efter skulle lede den Socialdemokratiske Partikongres, og vendte tilbage til Stockholm. Han har høstet meget kredit for at udtale, at »landet er vigtigere end partiet«. Sveriges konge vendte ligeledes omgående tilbage fra et besøg i Brasilien. Oppositionens politikere havde skubbet politik til side og gør fælles front med regeringen for den nationale enhed. Kondolencer er strømmet ind fra statsledere i hele verden, inklusive et brev fra præsident Trump.

Der vil komme fremtidige evalueringer af, hvordan man skal gøre antiterror-håndhævelsen mere effektiv, men politikerne nægtede at diskutere dette. For Sverige må dette betyde, at landet officielt nu må samarbejde med de lande, der faktisk udkæmper en krig mod terrorisme, såsom Syrien og Yemen, og til dannelsen af en reel alliance mod terrorisme under USA's,

Ruslands og Kinas fælles lederskab. Der må sættes en stopper for enhver støtte til den britisk/saudiske brug af terrorisme til geopolitiske formål.

For det andet, så må der komme en genoplivelse af ideen om fred gennem økonomisk udvikling, og en Marshallplan for Sydvestasien (fra Afghanistan til Egypten) og Nordafrika, som forlænger den Nye Silkevej ind i disse områder, og ind i Afrika.

Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut i Stockholm blev inviteret af Irans PressTV til at kommentere på deres aftenrapport om terrorangrebet i Stockholm den 7. april. Her sagde han, at brugen af terrorisme til geopolitiske formål skal stoppe, og at Sverige bør samarbejde med de lande, der bekæmper terrorisme.

<http://www.youtube.com/watch?v=0TiR06aIpb8&feature=share>

Titelfoto: Stockholm, 8. april, 2017.

Debat om bankopdeling i den svenske Riksdag

23. marts., 2017 – Det svenske parlament, Riksdagen, debatterede i går bankopdeling som et spørgsmål om finansiel stabilitet og finansmarkederne. I debatten var Håkan Svenneling, medlem fra Vensterpartiet, alene om at tale for bankopdeling. Desværre støttede intet andet parti deres forslag, og det blev nedstemt ved afstemningen. Modstandernes argument var meget svagt, og de gemte sig blot bag de nye

regler for bankopløsning, der blev implementeret sidste år på initiativ fra EU (og bankerne).

Håkon Svenneling sagde: »Et stort problem i dag er, at de tjenester, bankerne yder deres kunder, for eksempel opsparing og udlån, ikke er adskilt fra bankernes mere risikable investeringsaktiviteter, dvs. spekulationsaktiviteterne. I EU har der været forslag fremme om bankopdeling, men de er hurtigt blevet bragt til tavshed og gemt væk. Man kan fornemme bankernes udstrakte lobbyvirksomhed bag det. En lov om bankopdeling ville forhindre, at der var risiko for skatteborgerpenge for noget, der ikke kan regnes for bankaktiviteter, der tjener samfundet. Der bør derfor kommissioneres en undersøgelse af bankstrukturer, for at forberede en lov, der adskiller traditionel bankvirksomhed fra investeringsaktiviteter – en bankopdeling.«

»Hvis vi tager banken Nordea som eksempel, så repræsenterer deres forretning, i de nordiske lande og de baltiske stater tilsammen, 161 % af hele den svenske økonomi, af BNP. [Men] vi kan ikke dele ansvaret for Nordeas risici med vore naboer; det hviler fuldstændigt på os her i Sverige. Det er ikke socialisme simpelt hen at foreslå, at almindelige menneskers bankkonti og aktiemarkeds-hajernes investeringer, ikke bør befinde sig i det samme selskab. Det er fornuftig økonomi, hvis vi som skatteborgere ikke er forpligtet til at redde bankerne, der tjener enorme profitter ved at løbe enorme risici, med alle os andre som sikkerhed og garanter, den dag, vi tvinges til at redde dem.«

Foto: Sveriges parlament, Riksdagen.

Kinesisk medie rapporterer, at »Bælt-og-Vej« får støtte fra indflydelsesrig tysk politiker, Helga Zepp-LaRouche, på seminar i Stockholm

17. jan., 2017 – China Radio Internationals engelske webside, CRIEnglish.com, rapporterer i dag, at »Kinas Bælt-og-Vej-initiativ har fået støtte fra en indflydelsesrig, tysk, politisk aktivist, Helga Zepp-LaRouche, medstifter af Internationale Schiller Institut, sagde, at Bælt-og-Vej-initiativet ikke alene var en god idé, men også meget praktisk. Gennem at bygge infrastruktur, sagde hun, forbedres folks levestandard og fattigdom lettes, gennem et fokus på udvikling.

»Zepp-LaRouche talte på et indflydelsesrigt seminar (11. jan.) i den svenske hovedstad Stockholm, med deltagelse af henved 100 personer, de fleste af dem honoratiores fra diverse ambassader i byen.

'Geopolitik har været årsag til de to verdenskrige, og jeg mener, vi må gå over til menneskehedens fælles mål; jeg mener, det absolut er den substantielle udfordring for os at løse. Og jeg mener, at det kinesiske tilbud om at få en win-win-situation for alle lande i verden er det eneste, praktiske initiativ på bordet'«, sagde LaRouche.

»Det kinesiske forslag om Bælt-og-Vej-initiativet bringer henved 60 lande sammen i Asien, Europa, Mellemøsten og Afrika,

for at fremme handel og samarbejde. Det blev først fremlagt som forslag af den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 og består af to hovedgrene – det Økonomiske Silkevejsbælte, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej.«

»Helga Zepp-LaRouche optrådte på seminaret som medforfatter af en ny bog, *Fra Silkevejen til Verdenslandbroen* [sic], der er blevet oversat til kinesisk, arabisk og flere andre sprog. I denne bog udtrykker hun sin stærke overbevisning om, at strategien med Bælt-og-Vej er et godt paradigme, der vil erstatte geopolitik.«

»'Jeg mener, at det er en udvikling i den rigtige retning, for i begyndelsen tænkte folk, at det er enten Kina eller Rusland, eller Centralasien; enten nord eller syd, øst eller vest, men i mellemtiden har det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina løst dét problem.'«

»LaRouche mener, at kun gennem udvikling kan krige og konflikter undgås, som hun føler, er de største fjender af udvikling og byggeri af infrastruktur, der i sig selv er befordrende for udvikling og forbedring af menneskers liv. Medforfatter Hussein Askary sagde, at deres bog havde til formål at udarbejde nogle meget praktiske planer, for eksempel, hvordan Irak kunne finde sin plads i ideen om Bælt-og-Vej.«

»'Man behøver ikke at sende penge til Irak eller selv Afrika, for disse lande har resurser; det, som disse lande behøver, er teknologi. Og det er, hvad Kina stiller til rådighed. Kina leverer teknologi og spørger ikke, om man har penge eller ej, for, når ens naboer bliver rigere, vil man selv drage fordel af det, man skaber et marked, man skaber ny teknologi og innovationer.'«

»Helga LaRouche fortsatte med at sige, at hun mener, at Kina vil blive en virkelig model for relationer landene imellem, gennem samarbejdende udvikling.«

Artiklen ledsages af to fotos, der viser Zepp-LaRouche tale ved arrangementet, samt dias-billedet, der viser »Bælt-og-Vej-initiativet og LaRouche-planer«.

(Se Helgas tale i Stockholm her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17330>)

Gennembrud for Schiller Instituttet i svenske medier

Fra vores svenske søsterorganisations Ulf Sandmark har vi modtaget følgende korte rapport om en artikel om Schiller Instituttet i Sundsvalls Tidning den 2. januar, 2017:

»Sundsvalls Tidning bruger Mats Lönnerblads artikel, 'Fred i Stedet for geopolitisk kaos – Schiller Instituttet peger på en løsning', til at vise en udvej i det nye år. Dette er den bedste artikel om Schiller Instituttet nogensinde!«

Et uddrag af artiklen lyder:

»Alle vil have fred, men det geopolitiske kaos vokser. I stedet for, at landene vedtager de love, som flertallet vil have, får økonomiske, monopolitiske særinteresser lov at råde. En ny, mere human orden, som ville gavne både velfærdstaterne og udviklingslandene, må have prioritet. Nu tvinges unge mennesker til at vokse op i en verden af rædsel uden at kunne glæde sig over humanisme og menneskelighed, og bliver snydt for deres løfte.

Det er derfor på høje tid at forsøge at generobre den humanistiske tradition, som Schiller Instituttet skriver om i sin rapport [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«],

og som også filosoffer som G.W. Leibniz og William Penn efterlyser. Der kan vi begynde at virke for en retfærdig verdensorden, hvor nationale, suveræne republikker forenes for en fælles udviklingsplan, som gavner alle.«

<http://www.st.nu/kultur/fred-i-stallet-for-geopolitisk-kaos-schillerinstituttet-visar-pa-en-vag>

Schiller Instituttet i Sverige afholdt seminar i Stockholm: »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«

Den 27. september, 2016, holdt Schiller Instituttet og *EIR* et meget vellykket seminar i Stockholm, om »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«. Dianne Sare, der leder LaRouchePAC i New York/New Jersey og er ansvarlig for den særlige indsats i Manhattan-projektet, var hædersgæst. Dianne har startet og leder det store kor, der tidligere i september måned gav fire koncerter for i alt 3000 tilhørere under mindedagene 15 år efter terrorangrebet på World Trade Center.

På seminaret i Stockholm talte Dianne om, hvordan situationen

kan forandres i USA gennem modstanden mod Obama og hans controllers på Wall Street og de britiske geopolitikere. Hun angreb generelt Obama og Bush/Cheney-regeringen før ham. Hun fortalte, hvordan Lyndon LaRouche, med det samme, Bush var tiltrådt, havde advaret om et terrorattentat i lighed med »Rigsdagsbranden i Berlin 1933«, som blev udført med fuldt overlæg for at muliggøre et styre under love for undtagelsestilstand. Dianne ville ikke gå ind på den katastrofale amerikanske valgbevægelse, men fortalte derimod om den enorme mobilisering for JASTA-loven, og imod Obamas veto.

Formanden for det svenske Schiller Institut, Hussein Askary, åbnede seminaret med en tale, der fokuserede på det nye paradigme, som er i færd med at vokse frem i verdensøkonomien og i relationerne mellem nationer, noget, der drives frem af Kinas initiativ med byggeriet af den Nye Silkevej, sammen med BRIKS og en stribe nye finansinstitutioner, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Han fortalte, hvordan Schiller Instituttet har arbejdet for dette, siden Helga Zepp-LaRouche foreslog det i 1991, og som hun atter tog op i sin Appel til FN's generalforsamling, fra hvilken Hussein oplæste første afsnit. Hussein præsenterede ligeledes nogle af de bøger/rapporter, som *EIR* i løbet af denne årelange kampagne har udgivet, og især den seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Ulf Sandmark fulgte op på Diannes tale om de nye muligheder for at forandre USA, med mulighederne for at få Nordeuropa med på strategien for den Nye Silkevej for fred og udvikling. Den Nye Silkevej er allerede nået frem til de forskellige lande, der grænser op til Norden. Efter en gennemgang af disse projekter, og hvorledes nabolandene allerede er i gang med samarbejdet, påpegede Sandmark det sorte hul i midten af Norden, der domineres af »politikken for et budget, der balancerer«. I dette 'sorte hul' sker der ingenting, til trods for, at forskellige organisationer fra erhvervslivet,

fagforeninger og regioner kræver en satsning på investeringer i infrastruktur. Det store samarbejde med Kina finder derfor ikke sted med regeringens hjælp, med derimod gennem industrien, og Sandmark fremhævede Volvo Cars som et paradeeksempel på næste trin af højteknologisk win-win-samarbejde inden for det nye paradigme.

Et meget specielt indslag i dette seminar var, at, blandt de mange forsamlede diplomater, rejste lederen af den Syriske Ambassade i Stockholm, Abir Jarf, sig op og berettede om, hvordan Syrien var et gammelt centrum for Silkevejen, og at den syriske regering nu kæmper mod terroristerne, der har invaderet landet, for at kunne være med i den store satsning på den Nye Silkevej. Efter hende kom også den etiopiske ambassadør med et indlæg til støtte for denne kamp og fortalte om de enorme fremskridt, som Etiopien har gjort med at bygge nye jernbaner, dæmninger og ledninger til energi for, i den Nye Silkevejs ånd, at samarbejde med nabolandene. Disse to indlæg forenede talere og tilhørere, så seminaret gjorde et stærkt indtryk på alle deltagerne fra forskellige ambassader, medier, svenske institutioner og andre.

Om aftenen blev der afholdt en reception for Dianne Sare på kontoret, hvor venner til Schiller Instituttet kunne komme og høre hende.

Foto: Dianne Sare har startet og leder det store kor i New York-området; her fra korprøve i december, 2014.

Ny indstilling om

bankopdeling i den svenske Riksdag

Stockholm, den 4. oktober, 2016 – En indstilling, der kræver en bankopdeling, blev endnu engang introduceret i dette års svenske Riksdags-samling 2016-17, hvilket er for sjette år i træk. Ligesom sidste år var det økonomisk talsmand for Vänsterpartiet Ulla Andersson, der indgav indstillingen, sammen med fem partifæller i Riksdagen.

Indstillingen kræver en »parlamentarisk undersøgelse til et forslag om en lov, der adskiller traditionelle bank-serviceydelser fra de såkaldte investerings-serviceydelser«. I indstillingen nævnes de forskellige forslag til bankopdeling, i USA »total adskillelse« og i U.K. »ringfencing« (intern opdeling).

Afsnittet om »Bankopdeling« slutter:

»Konkluderende går arbejdet frem i U.K., USA og i EU, med forskellige former for bankopdelingslove. De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme: At resultatet af bankernes investeringsaktiviteter ikke må flyde over i resultatet af de mere traditionelle bankaktiviteter, og i værste tilfælde true hele bankens overlevelse, eller også sætte skattebetalernes betaling på spil, for aktiviteter, der ikke er gavnlige for samfundet.«

Indstillingen kræver en »Undersøgelse af Bankstruktur«, som er indstillingens titel, for at adressere bankopdeling, men også en række andre problemer i banksektoren, der stråler ud fra de fire største, svenske bankers oligopolistiske adfærd.

Sverige og Finland enige: De trues ikke af Rusland

25. juni 2016 – Hvis NATO har "genopdaget" sin kernemission pga. den angivelige trussel fra Rusland, så udfordrer Sverige og Finland denne idé, selv om deres ordlyd er relativt mild. Det endelige resultat af et todages topmøde mellem den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli Niinistö i Finland, som sluttede den 20. juni, er, at de to lande aftalte et tættere militært samarbejde, men ikke i en formel alliance med hinanden eller i et NATO-medlemskab, rapporterer *Defense News* i går. »Vi vil fortsætte med at forbedre militært samarbejde med Finland. Vi har ingen ambitioner om, at dette skal udvikle sig til en forsvarsalliance, og det søger vi heller ikke«, sagde Löfven. Generelt var de to ledere enige om, at, alt imens sikkerhedsbilledet i det større baltiske område er destabiliseret, så udgør Rusland ikke en direkte sikkerhedstrussel for hverken Finland eller Sverige. "Rusland udviser ingen konkret, klart mærkbar trussel mod vores sikkerhed", sagde Niinistö. Denne situationsvurdering fra både Sverige og Finland, sagde Löfven, bidrager til Sveriges anskuelse, at medlemskab af NATO ikke er en mulighed for det alliancefri nordiske land på nuværende tidspunkt.

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli Niinistö under den udenrigs- og sikkerhedspolitiske konference Gullrandasamtalen.

Chefen for den svenske hær: Vi kunne være i krig inden for få år

28. januar 2016 – General Anders Brännström, chefen for den svenske hær, advarede i et dokument, der blev cirkuleret til det svenske militær og tjenestemænd, at, på grund af de beslutninger, som politiske ledere træffer, kunne Sverige befinde sig i krig i Europa imod meget dygtige modstandere »inden for få år«, rapporterer *Breitbart*. Med hensyn til det svenske forsvarsbudget, der netop er blevet vedtaget af parlamentet, sagde Brännström: »Kravet om vores evne til at udføre væbnet kamp imod en dygtig modstander var klart, og dette i sammenhæng med målet om at skabe en frontlinje imod militært angreb og forsvare Sverige. Det globale miljø, vi oplever, og som også demonstreres af strategiske beslutninger [taget af politikere], fører os til den konklusion, at vi kunne befinde os i krig inden for få år.«

Brännström sammenlignede faktisk de nuværende tilstande i Europa med dem, der eksisterede i 1930'erne. Han sagde, at sikkerhedsbilledet i Europa, der forværres, var den væsentligste faktor bag hans advarsel, og påpegede, at Islamisk Stat, der fører militære kampagner i Europa samt ustabiliteten, der spredes fra Ukraine, kunne føre til konflikt.

»Man kan trække paralleller til 1930'erne«, sagde han. »En stor usikkerhed og [den politiske] dynamik, der dengang førte til en storkrig. Dengang lykkedes det os at holde os udenfor. [Sverige var neutral under Anden Verdenskrig, -red.] Men det er slet ikke givet, at det vil lykkes os denne gang.« Brännström sagde også, at hans synspunkter deles af hans seniorkolleger. »Dette er en alvorlig holdning, der deles af de fleste«, sagde han. »Dette er en helt anden situation end

den, vi befandt os i for ti år siden. Nu er der et langt stærkere fokus på nationalt forsvar ... det handler om at forberede sig på det værste.«

Foto: Chef for den svenske hær, general Anders Brännström.

Svenske Kristianstadsbladet kræver bankopdeling

I en leder d.7. januar 2016 skriver Kristianstadsbladets lederskribent Svend Dahl:

”Bankvirksomhed plejede at handle om bankfunktionærer, der foretager bedømmelser baseret på deres kendskab til personer og lokalsamfund. Ekspansionen af banksektoren i de seneste 20 år har, konstaterer Kay, dog begrænset forbindelse til realøkonomien, det vil sige til privatpersoner samt virksomheder, der producerer varer og tjenester. I stedet har den været drevet af stadigt mere avancerede finansielle produkter og komplekse relationer mellem banker og andre finansinstitutioner.” Dahl citerer økonom og skribent hos *Financial Times* John Kay, og hans nye bog 'Andre Folks Penge'. ("Other People's Money").

Dahl minder om, "at de banker, som i dag nyder den største tillid, netop er nichebankerne med enkle produkter, og de uafhængige sparekasser med stærk lokal forankring. Komplexiteten i nutidens banker øger ikke alene afstanden til kunderne. Den får også sociale konsekvenser i og med, at risikoen for finansielle kriser forøges, når det bliver stadig vanskeligere at bedømme risici i virksomhederne. Det er en af

de vigtigste erfaringer fra den seneste finanskrise.”

Dahl fortsætter, og peger på en bankopdeling som løsningen: ”I kølvandet på krisen er der kommet en lang række nye bankreguleringer til. Ved første øjekast kan de fremstå som rimelige, men problemet er, som Kay konstaterer, at de snarere risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret. Desuden ser vi i Sverige, hvordan den forøgede regelbyrde rammer små lokale sparekasser, hvis virksomhed næppe bidrager til de problemer, som reguleringerne er bestemt til at råde bod på.

”Kays alternativ er lige så enkelt som det er radikalt. Opdel dagens storbanker. Så kan bankerne engagere sig i kernevirksomheden, ind- og udlån til privatpersoner og virksomheder, mens andre selskaber kan beskæftige sig med værdipapir-handel og kapitalforvaltning. Det ville sandsynligvis øge tilliden til banksektoren og formindske risikoen for finansielle kriser. Og så ville bankerne blive lidt mere, som de var før i tiden.”

Lederen har overskriften: ”Det var bedre i banken før i tiden, Storbankerne må finde vej tilbage til sine kunder”, og kan læses i sin helhed her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden/>

Svensk lokalavis forlanger bankopdeling

Kristianstadsbladet, en liberal sydsvensk avis, bragte den 7. januar en ledende artikel, skrevet af Svend Dahl. I artiklen

forlanges en bankopdeling, og bladet er den første liberale avis i Sverige, der gør dette.

Artiklen peger på den manglende forbindelse til realøkonomien i dagens bankvæsen, særligt for de store bankers vedkommende. Artiklens overskrift er "Det var bedre i banken før i tiden", og citerer bogen "Andre folks penge" af økonom og skribent i *Financial Times*, John Kay. John Kay, der citeres for en udtalelse om, at de nye reguleringer, der er blevet tilføjet i løbet af krisen, risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret og distanceret fra dets kunder. "Kay opfordrer til den direkte løsning med en opsplitning af bankerne. Så kunne bankerne arbejde med sin kerneforretning, ind- og udlån til private borgere og virksomheder, mens andre kunne tage sig af værdipapirer og kapitalforvaltning."

Dahl støtter dette og skriver, "at det sandsynligvis ville øge offentlighedens tillid til banksektoren og mindske risikoen for finansielle kriser." Se hele den ledende artikel her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden>

Vore svenske læsere kan følge med i LaRoucherörelsens Glass/Steagall-kampagne i Sverige her:

<http://larouche.se/nyheter/2010/05/14/vad-ar-glass-steagall-lagen>

Indstilling til lovforslag om bankopdeling i Svenske Rigsdag for femte år i træk – hvornår kommer der lovforslag om bankopdeling i Danmark?

Fra vores søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige, har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 6. oktober 2015 – For femte år i træk er en indstilling til et lovforslag, der kræver en bankopdeling, fremstillet i den Svenske Rigsdag. I år har en gruppe, bestående af medlemmer af Venstrepartiet under anførsel af deres økonomiske talskvinde Ulla Andersson, fremstillet lovforslaget. Forslaget kræver, at Rigsdagen pålægger »regeringen omgående at indlede en undersøgelse af opgaven at forberede en lov, der adskiller traditionel bankaktivitet fra såkaldt investeringsbankaktivitet«.

Begrundelsen for loven er udvidet i sammenligning med de lovforslag, de har fremstillet i de foregående år, idet den først og fremmest påpeger »statens implicitte garanti for, at man ikke vil tillade store, finansielle institutioner at gå bankerot. Dette er årsagen til, at banker er blevet 'for-store-til-at-lade-gå-ned', og udgør kernen i det strukturelle incitament for de store, finansielle institutioner, der var hovedårsagen til den finansielle krise«.

Dette lovforslag påpeger værdien af den statslige garanti, der beløber sig til 26 mia. SEK om året i perioden 1998-2014 [hvilket tegner sig for omkring en tredjedel til en fjerdedel

af bankernes årlige profit]. Der refereres til de forskellige forslag om bankopdeling i U.K., USA og EU for at vise, at der også i Sverige er behov for en undersøgelse. Med hensyn til USA nævner de også »debatten om en total bankopdeling. Total bankopdeling vil sige, at investerings- og handelsaktiviteter ikke er tilladt i det samme forretningsforetagende eller den samme forretningsgruppe, der er aktiv inden for traditionel, kommerciel bankvirksomhed.«

»De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme. Tab, der opstår i investeringsbankaktiviteter, må ikke spille over i den mere traditionelle bankaktivitet og i værste tilfælde true en banks eksistens eller udsætte skatteborgerne for den risiko, at de er tvunget til at betale for aktiviteter, der ikke kan betragtes som samfundsnyttige ('Too big to fail'-problemet).« Med en antydning af risikoen peger lovforslaget på den britiske bankundersøgelses skøn, der siger, at så meget som fire til fem sjettedele af britiske bankers overskud kommer fra investeringsbankaktiviteter. »Taget i betragtning, hvor stor den svenske banksektor er sammenlignet med landets BNP, er det sandsynligt, at de svenske bankers investeringsbankaktiviteter er betydelige.« [Pr. person overgås de svenske banker kun af Schweiz] Lovforslaget siger, at bankgarantien i sin nuværende form er fuldstændig absurd, eftersom bankerne kan bruge den som statstilskud til spekulation i intern handel mellem bankerne med diverse finansielle instrumenter. Det er ikke let at forstå, hvorfor staten skulle yde tilskud til finansspekulation i den private forretningsverden. For slet ikke at tale om at gå ind og redde disse forretninger, hvis de risikerer bankerot. Udelukkende kun traditionel bankvirksomhed bør være omfattet af den implicitte statsgaranti.«

Sluttelig peger lovforslaget på interessekonflikter, når bankerne både varetager investering for kunder og samtidig handler på egne vegne.

Medlemmerne af Rigsdagen, der står bag lovforslag 2015/16:370

er: Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Høj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (Alle fra Venstrepartiet).

I tidligere år har også Miljøpartiets rigsdagsmedlemmer fremstillet lovforslag, men der fremstilles sædvanligvis ikke lovforslag i Rigsdagen fra et parti, der er i regering. Miljøpartiet er i regering sammen med Socialdemokraterne, og minister med ansvar for finansmarkederne, Per Bolund, fra Miljøpartiet, har i Rigsdagen været en stærk fortaler for bankopdeling, før han blev minister i 2014. Han vil være den ansvarlige minister, der skal håndtere bankopdeling i regeringen, hvis Rigsdagen foreslår en undersøgelse.

Lovforslaget kan ses her:
<http://data.riksdagen.se/fil/5DB165B6-3C25-4273-901E-D7C701F34C73>

DOKUMENTATION

Motion 2015/16:370

Bankdelningslag

- Motion 2015/16:370 (pdf, 76 kbyte, nytt fönster)

av *Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Høj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (alla V)*

Förslag till riksdagsbeslut

1. Rigsdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I de flesta länder finns en implicit garanti från statens sida att man inte kommer att låta stora finansiella institut att gå i konkurs. Denna försäkran är en förklaring till varför vissa bolag kunnat växa sig så stora att de blivit "too big to fail", samt utgör den bärande bjälken i en incitamentsstruktur bland de stora finansiella företagen som var en av huvudorsakerna till finanskrisen.

Implicita eller uttalade statliga garantier innebär en kraftig subvention av storbankernas upplåningskostnader. Garantierna innebär också att det inte finns någon större anledning för storbankernas kreditgivare att ta reda på bankernas finansiella situation. Finansinspektionen har försökt uppskatta värdet på den svenska implicita garantin. Deras bedömning är att den i genomsnitt har uppgått till 26 miljarder kronor per år för de fyra storbankerna under tidsperioden 1998-2014.^[1] Motsvarande studier i andra länder har kommit fram till liknande resultat.^[2]

I finanskrisens kölvatten har en rad olika utredningar tillsatts. En brittisk bankutredning visade bl.a. att när den brittiska staten gav olika former av stöd till bankerna under finanskrisen visade det sig vara svårt att separera traditionell samhällsviktig verksamhet från investmentverksamhet. Detta innebar att hela banker fick räddas, även de delar som inte ansågs samhällsviktiga, vilket blev mycket kostsamt. Bland annat mot denna bakgrund föreslog utredningen en slags separation (ringfencing) av bankernas verksamhet i dels traditionell bankverksamhet (affärsverksamhet), dels investmentverksamhet. Storbritannien har ännu inte infört bestämmelser om att banker måste separera investmentverksamhet från affärsverksamhet. Men arbetet pågår och enligt Bank of England börjar banker redan nu förbereda sig för en dylik separation, eller mer korrekt "ringfencing". Planen är att "bankseparationen" ska vara på plats den 1 januari 2019.^[3]

Även inom EU och i USA pågår arbete med strukturella

bankreformer. Under januari 2014 föreslog Europeiska kommissionen nytt regelverk för att hindra de största bankerna från att använda bankens egna kapital för riskfyllda aktiviteter (s.k. proprietary trading). Kommissionens förslag baseras mycket på Liikanenrapporten (en rapport framtagen av "High-level Expert Group on reforming the structure of the EU banking sector"). Även kommissionen förespråkar ett slags "ringfencing" av investmentverksamhet från traditionell affärsverksamhet.

I USA diskuterar man total bankseparation. Med total separation skulle inte investment/tradingverksamhet få förekomma inom samma företagsgrupp som sysslar med mer traditionell affärsverksamhet. Konkret har USA i övrigt hunnit ungefär till arbetet med utkast för preliminära regler som till stora delar förbjuder affärsbanker att ägna sig åt tradingverksamhet (spekulativ handel med bankens egna kapital) och ålägger banker restriktioner för handel med hedgefonder mm. [4]

Sammanfattningsvis pågår alltså arbete i Storbritannien, USA och inom EU med olika typer av bankdelningslagar. De tekniska lösningarna ser olika ut, men syftet är detsamma; att resultat från bankernas investmentverksamheter inte ska spilla över på resultatet för den mer traditionella affärsverksamheten, och i värsta fall hota bankens hela existens eller riskera att skattebetalarna får betala för verksamhet som inte anses samhällsnyttig (det s.k. To-Big-To-Fail- problemet).

Den ovan nämnda brittiska utredningen uppskattar att så mycket som fyra till fem sjättedelar av de brittiska bankernas sammanlagda balansomslutning härrör från det som definieras som "investmentverksamhet", vilket motsvarar 40-50 biljoner kronor. Det finns i dagsläget inga beräkningar över storlekarna på investmentdelarna i de svenska bankerna. Dessa är förmodligen lägre jämfört med vad som är fallet i Storbritannien. Men med tanke på hur stor den svenska banksektorn är i förhållande till BNP så är det troligt att

även de svenska bankernas investmentverksamhet är betydande.

Ett annat skäl till att en bankdelningslag borde införas har sin grund i den ovan nämnda implicita bankgarantin. Den implicita bankgarantin innebär en kraftig subvention av storbankernas verksamhet. Garantin i sin nuvarande utformning blir helt absurd i och med att bankerna kan använda subventionen till att spekulera med egna pengar i olika finansiella instrument. Det är inte helt enkelt att förstå varför staten ska subventionera privata företags finansiella spekulation. Och sedan dessutom gå in och rädda företagen om de riskerar att gå i konkurs som ett resultat av denna spekulation. Endast bankernas traditionella verksamhet ska omfattas av den implicita garantin.

En lag om bankdelning bör också införas för att minska risken för intressekonflikter. Bankernas nuvarande affärsmodeller där de dels placerar pengar för kundernas räkning, dels handlar för egen räkning kan leda till betydande intressekonflikter. Bankerna kan dra nytta av privatpersoners insättningar, som delvis är försäkrade genom den statliga insättningsgarantin, för att ägna sig åt mycket stora och riskabla finansiella spekulationer. Detta leder till betydande intressekonflikter och bidrar till att öka instabiliteten i det finansiella systemet.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan bör regeringen skyndsamt tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

[1] Finansinspektionen (2015), "Den implicita statliga garantin till systemviktiga banker".

[2] Sveriges Riksbank (2011), "Lämplig kapitalnivå i svenska storbanker – en samhällsekonomisk analys".

[3] RUT, Dnr 2015:1026

[4] Ibid.

Indstilling til Lovforslag i Svenske Rigsdag om samarbejde med Syrien

Fra vor svenske søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige – EAP <http://www.larouche.se/> – har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 8. oktober 2015 – Med det formål at fremme fred og forsoning i Syrien, har to medlemmer af Den svenske Rigsdag, Emmanuel Öz og Yilmaz Kerimo, begge fra det regerende parti, Socialdemokratiet, fremstillet et lovforslag i Rigsdagen, der kræver samarbejde også med de syriske regeringsinstitutioner under præsident Bashar Assad. Lovforslaget hilser velkommen erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd S/PRST/2015/15, der blev enstemmigt vedtaget den 17. august i år, og som understreger nødvendigheden af at sikre regeringsinstitutioners kontinuitet og Syriens enhed. Denne FN-erklæring »bør ligge til grund for en øget, svensk støtte til fred og forsoning i Syrien«, lyder det i lovforslaget, som fortsætter:

»Erklæringen betyder, at også USA og Rusland er enige. Hvis dette førte til en heldig løsning af den syriske krise, ville det være et vigtigt skridt til reducere af spændingerne i

verden, hvor supermagterne risikerer en direkte militær konflikt. Det er fremvæksten af Islamisk Stat, der er årsag til denne genovervejelse af politikken over for Syrien, der gives udtryk i FN-erklæringen, nemlig, at regeringsinstitutionernes og de offentlige tjenesteydelsers kontinuitet bør bevares, og at en fredelig, politisk overgangsløsning bør inkludere alle villige politiske partier i både regering og opposition. De syriske regeringsinstitutioners kontinuitet betyder, at en gentagelse af fejltagelsen i Irak bør undgås, idet opløsningen af staten dér førte til den kaotiske situation, der banede vejen for den ekstreme jihadisme. Eftersom det er den syriske regering under præsident Bashar Assad, der opretholder regeringens og myndighedernes funktion, vil FN-erklæringen sige, at alle lande i FN's Sikkerhedsråd er enige om at samarbejde med disse institutioner i den igangværende indsats for at bekæmpe terroristorganisationen IS og al-Nusra (al-Qaeda), og for at finde en overgangsløsning med det formål at bevare denne krigshærgede nations enhed.«

Dernæst påpeger lovforslaget på især den kristne befolknings og andre minoritetsgruppers ekstremt vanskelige situation under angrebene fra de ekstreme jihadister. Lovforslaget opfordrer til »det nødvendige i at samarbejde med syriske statslige og lokale institutioner for at være i stand til at redde de kristne og befri de tilfangetagne kvinder og børn, samt til langvarig rehabilitering.«

Sluttelig lyder lovforslaget, med reference til flygtningekatastrofen i Middelhavet, at det er »nødvendigt at bevare de eksisterende offentlige tjenesteydelsers kontinuitet for at hjælpe flygtningene internt i landet, af hvilke der er dobbelt så mange som uden for landet.«

Lovforslaget:

http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Forslag/Motioner/Fred-och-forsoning-i-Syrien_H3022141/

Hjemmeside Emmanuel Öz:
<http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Hitta-ledamot/Ledamoter/z-Emanuel-0283117091429/>

Hjemmeside Yilmaz Kerimo:
<http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Hitta-ledamot/Ledamoter/Kerimo-Yilmaz-0515990253512/>

Erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd:
http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PRST/2015/15&referer=/

United Nations

S

/PRST/2015/15

Security Council

Distr.: General

17 August 2015

Original: English

Statement by the President of the Security Council

At the 7504th meeting of the Security Council, held on 17 August 2015, in connection with the Council's consideration of the item entitled "The situation in the Middle East", the President of the Security Council made the following statement on behalf of the Council:

"The Security Council recalls its resolutions 2042 (2012), 2043 (2012), 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2170 (2014), 2175 (2014), 2178 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), and 2235 (2015) and Presidential Statements of 3 August 2011, 2 October 2013 and 24 April 2015.

“The Security Council reaffirms its strong commitment to the sovereignty, independence, unity and territorial integrity of Syria and all other States affected by the Syrian conflict, and to the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

“The Security Council stresses that the only sustainable solution to the current crisis in Syria is through an inclusive and Syrian-led political process that meets the legitimate aspirations of the Syrian people, with a view to full implementation of the Geneva Communiqué of 30 June 2012 and, in this regard, emphasizes the urgency for all parties to work diligently and constructively towards this goal.

“The Security Council reiterates its demands as set forth in resolution 2139 that all parties cease any attacks against civilians as such, as well as any indiscriminate use of weapons in populated areas, including such use involving shelling and barrel bombs; as well as its demand for the immediate end to arbitrary detention, torture, kidnappings, abductions and forced disappearances of civilians and the immediate release of those arbitrarily detained, including journalists and humanitarian personnel; stresses the importance of implementation of such demands, in accordance with relevant provisions of international law, in creating an environment conducive to the commencement of substantive political negotiations and in building confidence among the parties; and reiterates, in this regard, that the primary responsibility to protect its population lies with the Syrian authorities.

“The Security Council expresses its gravest concern that parts of Syria are under control of terrorist groups such as Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) and Al Nusrah Front (ANF), condemns the ongoing and multiple terrorist acts by ISIL, ANF and all other individuals, groups, undertakings and entities associated with Al-Qaida, condemns further the targeting of civilians based on their ethnicity, religion and/or

confessional affiliations, expresses concern about the negative impact of terrorism, violent extremist ideology in support of terrorism, and action that destabilizes Syria and the region, with a devastating humanitarian impact on the civilian population, reaffirms its resolve to address all aspects of the threat, and calls on all parties to commit to putting an end to terrorist acts perpetrated by ISIL, ANF and all other individuals, groups, undertakings and entities associated with Al-Qaida.

“The Security Council commends the Special Envoy for his efforts in convening the Geneva consultations, from April to June 2015, with a broad range of stakeholders with respect to the crisis in Syria as part of the effort to operationalize the 2012 Geneva Communiqué.

“The Security Council supports the approach set out by the Special Envoy that in order to work towards political negotiations and a political transition based on the Geneva Communiqué, four thematic areas need to be addressed through more focused consultations and discussions with the Syrian parties in four thematic working groups: safety and protection for all; political and legal issues; military, security and counterterrorism issues; and continuity of public services and reconstruction and development.

“The Security Council urges all parties to engage in good faith in the efforts of the Special Envoy, through his good offices, and to continue consultations and thematic discussions, and notes that these efforts can build on recent initiatives, including the meetings in Moscow, Cairo, Paris and Astana.

“The Security Council demands that all parties work urgently towards the comprehensive implementation of the Geneva Communiqué, aimed at bringing an end to all violence, violations and abuses of human rights and violations of international humanitarian law and the launching of a Syrian-

led political process leading to a political transition that meets the legitimate aspirations of the Syrian people and enables them independently and democratically to determine their future, including through the establishment of an inclusive transitional governing body with full executive powers, which shall be formed on the basis of mutual consent while ensuring continuity of governmental institutions.

“The Security Council welcomes the Secretary General’s statement of 29 July 2015 that there can be no military solution to the Syrian conflict, and reiterates its endorsement of a political solution through implementation of the Geneva Communiqué.

“The Security Council stresses, that rapid progress on a political solution should include full participation by all segments of Syrian society, including women, and represents the only sustainable way to resolve the situation in Syria peacefully.

“The Security Council emphasizes the need for robust international and regional assistance in support of the Special Envoy’s efforts.

“The Security Council expresses grave alarm that the Syrian crisis has become the largest humanitarian emergency crisis in the world today, threatening peace and security in the region, and that at least 250,000 have been killed, including well over 10,000 children, and 12 million people have been forced to flee their homes, including over 4 million who have sought refuge in neighboring countries, and more than 12.2 million people in Syria require urgent humanitarian assistance. In this regard, the Security Council recalls its decision as set forth in resolution 2165 (2014) that all Syrian parties to the conflict shall enable the immediate and unhindered delivery of humanitarian assistance directly to people throughout Syria.

“The Security Council recalls the need for all parties to

respect the relevant provisions of international humanitarian law and the United Nations guiding principles of humanitarian emergency assistance.

“The Security Council requests that the Secretary General report back to the Security Council on the results of the next phase of consultations within 90 days.”

Förslag 2015/16:2141

Fred och försoning i Syrien

- Motion 2015/16:2141 (pdf, 67 kbyte, nytt fönster)

av Emanuel Öz och Yilmaz Kerimo (båda S)

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för fred och försoning i Syrien och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samverka för fred bör ske med alla syriska parter som inte är terroristförklarade i konflikten, detta i enlighet med ordförandeuttalandet S/PRST/2015/15 från FN:s säkerhetsråd den 17 augusti 2015 och med hänsyn till kontinuiteten i de syriska regeringsinstitutionerna och upprätthållandet av den offentliga servicen, och riksdagen tillkännager detta för regeringen
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att omedelbart öppna vägar inne i Syrien för att skydda den särskilt utsatta kristna befolkningen och andra minoritetsgrupper och i synnerhet för att befria och långsiktigt hjälpa offren för IS och andra terroristorganisationers våld mot kvinnor och barn och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

FNs uttalande S/PRST/2015/15 om Syrien, som antogs enhälligt av FNs Säkerhetsråd den 17 augusti 2015, ska välkomnas och måste bli en utgångspunkt för ett ökat svenskt engagemang för fred och försoning i Syrien. Uttalandet innebär att även USA och Ryssland är överens. Om detta kan leda fram till en framgångsrik lösning på syrienkrisen, kan det bli ett viktigt steg att minska spänningarna i världspolitiken också på andra håll där stormakter riskerar att hamna i direkt militär konflikt. Det är framväxten av den Islamiska staten, som har lett till den omprövning av Syrienpolitiken som FN-uttalandet ger uttryck för, nämligen att kontinuiteten av de syriska regeringsinstitutionerna och offentliga servicen bör upprätthållas och att en fredlig övergångslösning måste innefatta alla de parter som är beredda att samverka för detta inom både regering och opposition. Bevarandet av den syriska statens regeringsinstitutioner innebär att man inte vill göra om misstaget från Irak där statens upplösning ledde till det kaos som banat väg för den extrema jihadismen. Eftersom det är den syriska regeringen under president Bashar Assad som upprätthåller regeringens och myndigheternas funktioner, innebär FN-uttalandet att alla länder i FNs säkerhetsråd är överens om att samverka med dessa institutioner i det fortsatta arbetet med att bekämpa terroristorganisationerna IS och Al Nusra (Al Qaeda), och att finna en övergångslösning som kan hålla ihop det av mer än fyra år långa krigsdrabbade Syrien.

Särskilt hårt drabbas den kristna befolkningen och andra minoritetsgrupper av extrema jihadist-grupper framfart i Syrien. Tusentals kristna familjer har tillfångatagits och deras egendomar beslagttagits. Många har dödats och kvinnor och barn har gjorts till sexslavar. Kyrkor, kloster och kulturskatter har plundrats och förstörts. Skall de kristna kunna undsättas är det nödvändigt att samverka med de syriska statliga och kommunala institutionerna i synnerhet för att befria och långsiktigt hjälpa de tillfångatagna kvinnor och barn som utsätts för IS och andra terroristgruppers

systematiska våld.

Den syriska flyktingkatastrofen, som nu drabbar hela Medelhavsregionen, handlar om de flyktingar som lämnat landet. Dubbelt så många är internflyktingar, som har flytt till regeringskontrollerade områden. För en fungerande försörjning med mat, hälsovård, skolgång och bostäder är det nödvändigt, som FN-uttalandet lyder, att de existerande offentliga myndigheternas kontinuitet bevaras, d.v.s. inte kollapsar. För att flyktingkatastrofen på Medelhavet inte skall bli än värre är det nödvändigt att Sverige och resten av Europa är solidariska med dem som flyr från Syrien.

☐ Emanu el Öz (S)	☐ Yilmaz Kerimo (S)
--	---

Hele Norden går med i AIIB og den Nye Silkevej

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i

samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination.

Følgende er en rapport fra Schiller Instituttets svenske søsterorganisation, LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP).

Vi har tilføjet vigtige links til vore danske artikler/brochurer, så man kan informere sig om Verdenslandbroen, BRIKS og AIIB.

Vi anbefaler desuden, at du kommer til Politisk Orientering på lørdag, 11. april, se opslag her på siden.

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination. Det er derfor af største vigtighed, at kendskabet til AIIB og Kinas hensigter med AIIB bliver udbredt så hurtigt som muligt. Informer dig derfor, og se nedenstående links.

Sverige, Finland, Norge og Island besluttede sig, kort tid efter Danmark, til at ansøge om medlemskab i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som grundlæggende medlemmer. Der var tale om, at isen blev brudt i sidste øjeblik, eftersom hele den vestlige verden i over et år havde

stillet sig afvisende over for AIIB, som Kina og 20 andre asiatiske lande initierede. Det store omsving skete først den 17. marts i år, blot to uger inden sidste ansøgningsdag for lande, der ønskede at blive grundlæggende medlemmer i AIIB, da Storbritannien brød isen i Vesten og ansøgte, tæt fulgt af Frankrig, Tyskland, Italien, Schweiz og Luxembourg. Dernæst gik så Østrig, Sydkorea og Australien med, på trods af USA's fortsatte pres mod dem om at holde sig væk. I Norden brød Danmark isen den 27. marts, Sverige og Finland fulgte efter den 30. marts og den 31. marts, den sidste dag for ansøgning om at blive grundlæggende medlem, besluttede Norge og Island at indsende deres ansøgning. De enorme projekter, som vil blive startet op med AIIB, og de enorme summer, blev helt enkelt for store til, at disse vestlige lande kunne holde sig væk. Nu står USA med sin vasal Japan alene i sit forsøg på fortsat at dominere det globale finanssystem på sine vilkår.

AIIB blev foreslået af Kinas præsident Xi Jinping i oktober 2013 for at finansiere opbygningen af den Nye Silkevej gennem Asien til Europa, som indgår i Kinas store strategi »Et Bælte, en Vej«. Samtidigt lanceredes også »det 21. århundredes Maritime Silkevej« over havet syd om Asien. AIIB drejer sig derfor om al slags infrastruktur for udviklingen af disse transportkorridorer og de omkringliggende områder. AIIB vil i begyndelsen få 100 milliarder dollar i grundkapital, hvoraf Kina tegner sig for 50 milliarder dollar. En beregning viser, at med en sådan grundkapital kan man udlåne 1.300 milliarder. Det rækker et pænt stykke hen ad vejen til det beregnede direkte investeringsbehov for infrastruktur og opbygning af civilisation omkring den Nye Silkevej på 10.000 milliarder dollar. AIIB vil kun komme til at finansiere halvdelen af hvert projekt, man engagerer sig i, så derfor kan man regne med, at projekterne bliver endnu større. Den anden halvdel vil blive finansieret af andre finansinstitutioner, som BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghaiorganisationens infrastrukturfond og Asean-fonden, men også gamle, betydeligt mindre institutioner som Verdensbanken, Asiatisk Udviklingsbank, IMF og andre fonde

på det almindelige kapitalmarked.

AIIB vil således ikke satse på nogle virtuelle investeringer, men vil derimod flytte tonsvis af bjergmateriale, jord, stål og cement, for at der skal blive veje, jernbaner, vand, energi, byer og telekommunikation i et bælte, der skal knytte Asiens forskellige dele sammen med hinanden, og med Europa, Afrika og Amerika. Det drejer sig om at sætte hundreder af millioner mennesker i produktiv beskæftigelse og bygge fattigdommen væk så hurtigt, der kan lade sig gøre. Isen er brudt for de lande i den Tredje Verden, der længe har kæmpet imod den nuværende, uretfærdige verdensorden.

Kina ser det som virkeliggørelsen af det, som landet har kæmpet for siden verdenskrigens sejr over fascismen og FN's grundlæggelse for 70 år siden, og den Alliancefri Bevægelses Bandung-konference for 60 år siden, som præsident Xi Jinping sagde på det store Boao-forum for Asien den 28. marts i år. Titlen på hans tale var 'Towards a Community of Common Destiny and a New Future for Asia' (Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien), og her beskrev han igen Kinas udgangspunkt for sin politik i dag. Præsident Xi sagde:

»Den kinesiske nation elsker fred og har, fra gammel tid, højagtet sådanne filosofier som »harmoni er det mest værdifulde«, »fred og harmoni bør herske« og »alle mennesker under himmelen er brødre«. Kina har lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede i moderne tid, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande eller folkeslag den samme tragedie ...

I 2013 fremlagde jeg, under mit besøg i Kasakhstan og Indonesien, initiativet for opbygningen af et økonomisk Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej. Initiativet med »Bæltet og Vejen«, der imødekommer Kinas udviklingsmæssige behov og de udviklingsmæssige behov hos landene langs ruterne og i regionen som helhed, vil tjene de

relevante parter fælles interesser og besvare vor tids krav om regionalt og globalt samarbejde.

Det vil blive et veritabelt kor, der omfatter alle lande langs ruterne, ikke en enegang kun for Kina.

Både »Bæltet og Vejen« og AIIB er åbne initiativer. Vi indbyder alle lande langs ruten og i Asien, såvel som også alle vore venner og partnere i hele verden, til at tage aktivt del i disse bestræbelser.«

Præsident Xi Jinpings tale om harmoni og samarbejde viser, hvordan Kinas gamle visdomslærer, Konfucius' idéer gennemsyrrer den nuværende, kinesiske politik og AIIB. Xi citerede Mencius, den store filosof i det gamle Kina, der sagde, »Ting fødtes til at være forskellige«. Xi fortsatte:

»Civilisationer er blot unikke, og ingen er den anden overlegen. Der må være mere udveksling og dialog mellem civilisationer og udviklingsmodeller, så hver af dem kan trække på den andens styrke, og alle kan trives og få fremgang gennem gensidig læring og fælles udvikling.«

Ved hjælp af denne visdomslære, der ligger dybt indlejret i den kinesiske kultur, mobiliserer Kina nu den næste fase af økonomisk udvikling, der skal være drevet af innovation. Det indebærer, at Kina samler, og satser stort på at lægge sig i frontlinjen for, verdens videnskaber med de mest avancerede, økonomisk-tekniske projekter, som verden nogen sinde har set. Det hidtil mest storslåede er det kinesiske rumprogram, der indebærer anlæggelsen af baser og udvindingsanlæg på Månen for at udvinde helium-3, der skal bruges på Jorden til den langt mere effektive fusionskraft. Med dette program er, som Lyndon LaRouche siger, menneskeheden definitivt på vej til at begynde at leve op til Johannes Keplers udfordring med at placere sig i relation til hele Solsystemet.

Kinas økonomiske politik er, ligesom alle BRIKS-landenes, orienteret mod det, der behøves i fremtiden. Dette er den nye

måde at tænke på inden for den nye, økonomiske politik, de er i færd med at skabe, i LaRouches ånd. Med sin satsning på universel videnskab er BRIKS-landene, med Kina i spidsen, i færd med at skabe en form for samarbejde mellem civilisationer, hvor tænkningen, kundskabsudbyttet og det sande menneskelige sættes i fokus.

I 25 år har LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP) og internationalt kæmpet for, at Sverige, Norden og hele verden satser på strategien for udvikling af den Nye Silkevej. I 40 år har Lyndon og Helga LaRouche samarbejdet med den Tredje Verden for denne politik, som nu omfattes af BRIKS-landene, og dermed en tredjedel af verdens befolkning. Gennem Sveriges ansøgning om medlemskab i AIIB har man *de facto* meldt sin interesse for den Nye Silkevejs storslåede, økonomiske udviklingspolitik. Det er uvist, om den svenske regering kender til dette, selv om det tydeligt fremgår af den AIIB-rapport, som er skrevet af myndigheden Tillväxtanalys under Näringsdepartementet.

Det er et stort skridt, at en række vestlige lande har set sig nødsaget til at orientere sig mod den Nye Silkevejsstrategi og mod de lande, som er kernen i BRIKS, et skridt, der er så stort, at de fleste i de vestlige lande, som er gået med, endnu ikke ved, hvad det er, de er gået med i. Det går direkte imod de vesterlandske ny-kolonialistiske magtstrukturer, som hidtil ensidigt har dikteret det globale finanssystems betingelser. Hvis politikken gennemføres, kan det blive det definitive skridt bort fra den vestlige verdens krigspolitik, monetarisme, arbejdsløshed og nedskæringer.

Sverige og mange vestlige lande har dog signaleret, at de tænker tage deres syge virusser med ind i AIIB, for at den gamle, vestligt dominerede, økonomiske politik skal styre selv denne nye institution. Der vil blive en fortsat, stor strid om dette, og det er derfor nødvendigt at vide, hvorfor Kina tog initiativ til AIIB.

Se også:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#), med en udførlig gennemgang af de vigtigste storprojekter.

Trailer: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)

Nyhedsorientering februar 2015: [»Byg Verdenslandbroen for Verdensfred«](#)

Brochure: [»HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS: En ny, international orden for menneskeheden«](#)

EIR: [»BRIKS er det eneste alternativ til truslen om Tredje Verdenskrig«](#)

EIR: [»Mens europæerne tilslutter sig AIIB: Kina spørger Washington: Hvad venter I på?«](#)

Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum: [»Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien«](#)

[LaRouchePAC, World Land Bridge, med interaktivt kort](#)

Fire nordiske lande nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlemmer

31. marts 2015 – I kølvandet på Danmarks ansøgning om at blive grundlæggende medlem af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) den 29. marts fulgte Sverige og Finland den 30. marts efter; i morges ansøgte Norge ligeledes om optagelse, blot få timer før fristens udløb. Tallet er nu oppe på 46 lande, der har ansøgt om optagelse i AIIB, inklusive de fire nordiske lande, samt Taiwan og Kirgisistan, der også var blandt de sidste til at melde sig.

Den svenske finansminister Magdalena Andersson meddelte beslutningen under en pressekonference holdt for den besøgende OECD generalsekretær Angel Gurría. Ministeren sagde, iflg. en minimalistisk notits i *Svenska Dagbladet*, at »det er godt for Sverige og svensk eksportindustri at være medlem ... Hvis man går med som grundlæggende medlem, har man større mulighed for at få indflydelse, f.eks. for at sikre, at investeringer er bæredygtige«, sagde hun.

Denne redegørelse og lignende små notitser i *Dagens Nyheter*, det største nyhedsagentur *TT* og en enkelt meddelelse i Sveriges statsfjernsyns nyheder i går aftes, er første gang, at regeringen eller et svensk medie har nævnt AIIB, til trods for en spærreild af meddelelser fra LaRouche-bevægelsen i Sverige i løbet af de seneste to uger.

Erklæringen fra det finske Finansministerium var meget kort: »Finland har til hensigt at deltage i forhandlinger om grundlæggelsen af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). AIIB er en ny, multilateral investeringsbank, der fokuserer på promovering af infrastrukturinvesteringer i Asien. Størstedelen af kapitalen kommer fra Asien.«

Erklæringen fra den norske regering, citeret af *Reuters* her til morgen, siger: »Norge er en betydelig bidragsyder til den globale indsats for udvikling, og ønsker at tilslutte sig lande fra Asien og andre dele af verden for at videreudvikle AIIB's struktur og mission ... 'Vi håber, lanceringen af AIIB vil føre til en reduktion af svælget i finansiering af infrastruktur'«, sagde udenrigsminister Børge Brende i samme erklæring.

Blandt den øvrige, sparsomme dækning af AIIB i Skandinavien dækkede *Reuters* Taiwans ansøgning, der ligeledes blev indgivet i den sidste time, og som inkluderede en skose til USA: »Taiwan søgte at tilslutte sig den foreslåede udviklingsbank på trods af et historisk modsætningsforhold og manglende formelle, diplomatiske forbindelser mellem øen og Kina ... Banken ses som et betydeligt tilbageslag for USA's indsats for at udvide sin indflydelse i det asiatiske Stillehavsområde og afbalancere Kinas voksende, finansielle tyngde og hævde.«

Foto: Fire af de ialt fem nordiske lande har nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlem, idet Island er det femte nordiske land.

AIIB: Sverige sejlet agterude af Danmark

Stockholm, EAP, 29. marts 2015 – Sverige er i færd med at blive sejlet agterude af Danmark, Schweiz, Østrig, Holland og Luxembourg, der alle har besluttet at blive grundlæggende medlemmer i den nye Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) sammen med store, europæiske lande som Storbritannien,

Tyskland, Frankrig, Italien og Spanien. Et medlemskab i AIIB ville indebære et øget samarbejde mellem Sverige og Kina og de lande, der er i færd med at indføre en ny, økonomisk politik for at løfte verden ud af fattigdom og med banebrydende teknologisatsninger løse store overlevelsesproblemer for menneskeheden. Et medlemskab i AIIB ville åbne store muligheder for svenske eksportforetagender for at være med i de planlagte, gigantiske infrastrukturprojekter i Asien. Kina satser stort på udviklingen af både den Nye Silkevej igennem Asien og den Maritime Silkevej syd om Asien.

Hidtil har den svenske regering, oppositionen og medierne været totalt tavse i AIIB-spørgsmålet til trods for, at statsminister Stefan Löfven netop har besøgt Kina. Som en af få vestlige ledere var Löfven inviteret til at deltage i den store, kinesiske økonomikonference, Boao Forum for Asien, på øen Hainan den 28. marts. I stedet for her at tilkendegive, at Sverige går med i AIIB, spildte Löfven sin tale der på at være fortæller for FN's kommende klimakonference til efteråret, dvs. et forsøg på at sabotere Kinas kæmpeindsats for at løfte en milliard mennesker ud af fattigdom.

Under den østrigske præsident Heinz Fischers besøg i Kina i de seneste dage, bestemte Østrig sig derimod til at gå med i AIIB, og den 28. marts bestemte også Danmark, Holland og Spanien sig for at gå med i AIIB. Sverige skal beslutte sig inden den 31. marts, som er sidste frist for at komme med som grundlæggende medlem af AIIB.

Finland og Sverige forbedrer samarbejde med NATO

28. august 2014 – De nominelt militært neutrale stater, Sverige og Finland, står for at indgå i en »ny samarbejds kvalitet« med NATO med aftaler, der skal underskrives på NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september. I et interview med den finske YLE Tv-kanal meddelte forsvarsminister Carl Haglund den planlagte underskrivelse af en sådan aftale i Wales. Et officielt dokument fra den finske regering taler imidlertid endnu kun om en hensigtserklæring, som ikke vil indebære, at landet vil levere tropper til NATO, eller tillade udstationering af alliancens tropper på finsk territorium, samt ville bevare landet neutralt. Det er dog blevet lækket, at Finland ville tilbyde logistisk støtte til NATO-styrker, som opererer i det baltiske område.

Aftalen er ikke uden opposition i Finland, selv i regeringen: Udenrigsminister Erkki Tuomioja har netop bekræftet på Facebook, at landets neutrale status ikke ville blive ændret, og at hverken Finlands eller Nordeuropas stabilitet som helhed ville forbedres, hvis NATO var udstationeret langs med landets grænser mod Rusland.

En ny aftale vil også blive underskrevet af Sverige, som, ulig Finland, iflg. en rapport i Svenska Dagbladet endda ville gå så langt som til at give NATO's hurtige indsatsstyrke lov til ophold og bevægelser på svensk territorium.